

Musikrecension: Ben Harper "Diamonds On The Inside"

Ur arkivet

Ben Harper "Diamonds On The Inside" (Virgin)

Det finns egentligen ingen stil denne amerikan är främmande för. Ben Harper sår frön i folk, blues, reggae, hip hop, rock, funk, soul och låter singer/songwriter-traditionen på något sätt fungera som en grön tråd i rabatten. Det skulle egentligen kunna bli hur splittrat som helst. Men Harper lyckats hålla ihop trådarna och Diamonds On The Inside är Ben Harpers mest fulländade verk hittills.

Han styr oss genom sådant som magnifika bluesfunkiga "Brown Eyed Blues" och fetfunkande "Bring The Funk". Han tar oss genom träskbluesen i "When It's Good".

Han går iland med inledande reggaen i "With My Own Two Hands", Kravitz/Hendrix-rockande "Temporary Remedy", Zeppelin/Purple-doftande "So High So Low" eller karibiskt gospeltassande "Blessed To Be A Witness".

Och det är nog inte bara jag som tänker på Västindien och Harry Belafonte i "Picture Of Jesus" eller att George Harrison gör sig påmind i den oerhört vackra akustiska balladen "She´s Only Happy In The Sun". Visst kan någon reta sig på det pretentiösa Tom Waits-anslaget i "When She Belives". Och visst kan någon Dylan-anhängare fnysa föraktfullt åt den påtalande Bod Dylan-atmosfären ("I shall be released") i titelspåret. Men när det är så förbannat bra som det är spelar det ingen som helst roll. Och så har vi då LÅTEN med stort L. Jag blir totalt knäckt av "Touch From Your Lust" med sina disiga gitarrer, dimmiga atmosfär och suggestiva stämning. Det är en sådan vacker rocklåt att det gör ont i mig.

"I need to sleep
But I´m to tired
I need to come down
But I´m to wired
When the sun comes up
I miss the moon
cause I know tomorrow
is gonna come to soon"

Jag gör mina utflykter på Diamonds On The Inside, förförs av titelspåret igen, återvänder till träskbluesen eller funken, låter mig svepas iväg ännu en gång av "She´s Only Happy In The Sun". Men jag återvänder och sluter cirkeln om och om igen med "Touch From Your Lust". När jag, igen och igen lyssnar på "Touch From Your Lust" trycker inte det bara i bröstet av självplågande njutningsfyllt vemod, jag vill helt enkelt inte vara någon annanstans än i Ben Harpers värld omkring Diamonds On The Inside. Den tycks vara så fulländad.

Men visst är det så, skavanker finns säkert att hitta för den som inte rasar ihop mentalt som jag gör när jag hör en låt som just "Touch From Your Lust" och som kanske kan bedöma det här på ett sundare sätt eftersom jag efter denna låtupplevelse är fullkomligt opålitlig i min bedömning av Diamonds On The Inside. Jag tycker ju allt bara flyter omkring och är hur bra som helst.